

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลของการใช้กิจกรรมแนะแนวตามแนวกลวิธีการรับรู้ผ่านการมอง เพื่อพัฒนาเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติก โรงเรียนกาวีละอนุกุล จังหวัดเชียงใหม่

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติก กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมแนะแนวตามแนวกลวิธีการรับรู้ผ่านการมอง เพื่อพัฒนาเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติก

1.2 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติก กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. เพื่ออธิบายข้อมูลพื้นฐานคะแนนแบบทดสอบเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมแนะแนวตามแนวกลวิธีการรับรู้ผ่านการมอง และกลุ่มควบคุมก่อนการใช้กิจกรรมแนะแนวตามปกติ

2. เปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติก กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมแนะแนวตามแนวกลวิธีการรับรู้ผ่านการมอง เพื่อพัฒนาเจตคติในการดูแลเด็กออทิสติกของผู้ปกครอง

3. เปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติก กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

2. สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	หมายถึง จำนวนผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	หมายถึง ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	หมายถึง ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ
t	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t- distribution

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 อธิบายข้อมูลพื้นฐานคะแนนแบบทดสอบเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติก กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมกรรมแนะแนวตามแนวกลวิธีการรับรู้ผ่านกรรมอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมกรรมแนะแนว

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานคะแนนแบบทดสอบเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมกรรมแนะแนวตามแนวกลวิธีการรับรู้ผ่านกรรมองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมกรรมแนะแนว

กลุ่มตัวอย่าง	การทดลอง	n	$\bar{x}$	S.D.
กลุ่มทดลอง	ก่อน	8	111.38	18.13
	หลัง	8	129.75	11.17
กลุ่มควบคุม	ก่อน	8	103.38	14.45
	หลัง	8	111.29	12.29

จากตารางเขียนเป็นแผนภูมิดังนี้

แผนภูมิแสดงคะแนนเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติก
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

จากตารางที่ 4.1 และแผนภูมิ พบว่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าใกล้เคียงกัน ส่วนหลังการทดลองมีความแตกต่างกันมากกว่าก่อนการทดลอง

3.2 เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{x}$	S.D.	df	t
กลุ่มทดลอง	8	111.38	18.13	14	0.98*
กลุ่มควบคุม	8	129.75	11.17		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 ค่า t จากการคำนวณ เท่ากับ 0.98 เมื่อเทียบกับค่า t จากตารางที่ df เท่ากับ 14 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.761 จะเห็นว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่า t ที่เป็นจุดหลัก ดังนั้น ก่อนการทดลองผู้ปกครองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีเจตคติในการดูแลเด็กออทิสติกไม่แตกต่างกัน

3.3 เปรียบเทียบคะแนนเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้กิจกรรมแนะแนวตามแนวกลวิธีการรับรู้ผ่านการมอง

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบคะแนนเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้กิจกรรมแนะแนวตามแนวกลวิธีการรับรู้ผ่านการมอง

กลุ่มทดลอง	n	$\bar{x}$	S.D.	df	t
ก่อนการทดลอง	8	111.38	18.13	7	4.78*
หลังการทดลอง	8	129.75	11.17		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 ค่า t จากการคำนวณ เท่ากับ 4.78 เมื่อเทียบกับค่า t จากตารางที่ df เท่ากับ 7 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.895 จะเห็นว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าค่า t ที่เป็นจุดหลัก แสดงว่า หลังการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวกลวิธีการรับรู้ผ่านการมอง ผู้ปกครองกลุ่มทดลอง

มีเจตคติในการดูแลเด็กออทิสติกของตนเองสูงขึ้น ดังนั้น ก่อนและหลังการทดลองผู้ปกครองกลุ่มทดลองมีคะแนนเจตคติในการดูแลเด็กออทิสติก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 เปรียบเทียบคะแนนเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบคะแนนเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{x}$	S.D.	df	t
กลุ่มทดลอง	8	129.75	11.17	14	3.065*
กลุ่มควบคุม	8	111.29	12.29		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 ค่า t จากการคำนวณ เท่ากับ 3.065 เมื่อเทียบกับค่า t จากตาราง ที่ df เท่ากับ 14 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.761 จะเห็นว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าค่า t ที่เป็นจุดหลัก แสดงว่า หลังการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวกลวิธีการรับรู้ผ่านการมอง ผู้ปกครองกลุ่มทดลอง มีคะแนนเจตคติในการดูแลเด็กออทิสติกสูงกว่า ผู้ปกครองกลุ่มควบคุม หลังการจัดกิจกรรมแนะแนวตามปกติ ดังนั้น คะแนนเจตคติของผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05